



Broj: 05-02-1-2000/14
Sarajevo, 10.12.2015. godine

10-12-2015
01,02-02-1-24/15 H

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Predstavnički dom -
- Dom naroda -

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o štrajku u institucijama BiH, dostavlja se

V e z a: Vaš akt broj: 01,02-02-1-24/15 od 23.11.2015. godine

Vezano za vaše akte, gornih oznaka i datuma, u prilogu dostavljamo Prijedlog zakona o štrajku u institucijama Bosne i Hercegovine na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku.

Istodobno dostavljamo i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,


GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE**

PRIJEDLOG

**ZAKON
O ŠTRAJKU ZAPOSLENIH U INSTITUCIJAMA BOSNE I
HERCEGOVINE**

Listopad 2015. godine

Na temelju članka IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na ____ sjednici Zastupničkog doma održanoj _____ 2015. godine i na ____ sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2015. godine, usvojila je

ZAKON

O ŠTRAJKU ZAPOSLENIH U INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(Predmet i cilj zakona)

(1) Ovim zakonom uređuje se pravo zaposlenih na štrajk u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: zaposleni), postupak, uvjeti i način organiziranja štrajka, prava i obveze zaposlenih i poslodavca za vrijeme štrajka.

(2) Cilj ovog zakona je uređenje međusobnih prava i obveza zaposlenih i poslodavca u vezi sa štrajkom.

Članak 2.

(Definicija štrajka)

(1) Štrajkom, u smislu ovog zakona, smatra se organizirani prekid rada zaposlenih radi ostvarivanja i zaštite njihovih ekonomskih i socijalnih interesa i prava iz radnog odnosa i na temelju rada.

(2) Štrajk upozorenja može se organizirati kao privremeni prekid rada, koji predstavlja upozorenje poslodavcu na loše stanje ekonomskih i socijalnih interesa zaposlenih.

(3) Štrajk solidarnosti može se organizirati kao podrška sindikata zaposlenih kod jednog poslodavca štrajku zaposlenih kod drugog poslodavca.

Članak 3.

(Značenje pojedinih izraza)

(1) Izrazi koji se upotrebljavaju u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) Institucije Bosne i Hercegovine su institucije koje su osnovane Ustavom Bosne i Hercegovine, zakonom ili drugim propisom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: institucije BiH);

b) Poslodavac - institucija BiH;

c) Zaposlenik - fizička osoba zaposlena kod poslodavca sukladno s važećim propisima o radu;

d) Štrajkački odbor - ovlašteni predstavnici sindikata koji u ime sindikata vrše pregovore, organiziraju i vode štrajk;

e) Organizator štrajka- označava sindikat propisan Zakonom o radu u institucijama Bosne i Hercegovine.

(2) Izrazi koji su radi preglednosti dani u jednom gramatičkom rodu bez diskriminacije se odnose i na muškarce i na žene.

POGLAVLJE II - NAČELA

Članak 4. (Dobrovoljnost)

(1) Zaposleni slobodno i dobrovoljno odlučuju o svom sudjelovanju u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom.

(2) Zaposleni ne može biti spriječen, niti prisiljen da sudjeluje u štrajku.

Članak 5. (Izuzetak od prava na štrajk)

Pravo na štrajk zaposlenih u određenim institucijama BiH može biti ograničen samo na temelju posebnog zakona.

Članak 6. (Zabrana sprječavanja rada zaposlenih koji ne sudjeluju u štrajku)

Zabranjeno je ometanje i sprječavanje zaposlenog koji ne sudjeluje u štrajku da radi, kao i ometanje i sprječavanje zaposlenog da pristupi radnom mjestu kod poslodavca.

Članak 7. (Zaštita zaposlenog zbog sudjelovanja u štrajku)

Zaposleni, koji sudjeluje u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom, ne može biti stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na druge zaposlene zbog organiziranja ili sudjelovanja u štrajku, ne vrši povredu službene ili radne dužnosti, niti može biti pozvan na odgovornost zbog svoga sudjelovanja u štrajku.

Članak 8. (Nenanošenje štete imovini poslodavca)

Štrajk se organizira na način kojim se ne nanosi šteta imovini poslodavca.

POGLAVLJE III - RJEŠAVANJE SPORA

Članak 9. (Rješavanje spora)

Nakon najave štrajka sukladno odredbama ovog zakona, organizator štrajka i poslodavac trebaju pokušati sporazumno riješiti spor.

Članak 10. (Mirno rješavanje spora)

(1) Ukoliko u neposrednim pregovorima, u skladu s odredbama članka 9. ovog zakona, nije riješen nastali spor, zaposleni i poslodavac obvezno povjeravaju rješavanje spora posebnom Vijeću za mirno rješavanje nastalog spora.

(2) Vijeće za mirno rješavanje spora imenuje štrajkački odbor s jedne strane i poslodavac s druge strane, za svaki pojedinačni spor zaposlenih i poslodavca i ima jednak broj predstavnika poslodavca i predstavnika zaposlenih.

(3) Vijeće za mirno rješavanje spora je dužno u roku od 10 dana od dana imenovanja odrediti se u vezi s predmetom spora.

(4) Odluka Vijeća za mirno rješavanje spora je obvezujuća za zaposlene i poslodavca.

POGLAVLJE IV – ORGANIZIRANJE ŠTRAJKA

Članak 11.

(Mjesto organiziranja štrajka)

Štrajk može da se organizira prekidom rada na radnom mjestu i okupljanjem zaposlenih u prostorijama ili ispred sjedišta poslodavca.

Članak 12.

(Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti)

(1) Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti podrazumijeva jednokratni prekid rada na radnom mjestu u trajanju do dva sata tijekom radnog vremena.

(2) Štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti moraju se najaviti pismenim putem najkasnije 48 sati prije održavanja, u čijem prilogu organizator štrajka dostavlja odluku o početku štrajka upozorenja ili štrajka solidarnosti.

Članak 13.

(Najava štrajka)

(1) Organizator štrajka pismenim putem najavljuje štrajk poslodavcu putem štrajkačkog odbora.

(2) Akt o najavi štrajka iz stavka (1) ovog članka sadrži obrazloženo sporno pitanje, koje se odnosi na ozbiljno kršenje ekonomskih i socijalnih prava zaposlenih, kao i da je štrajk odgovarajući i proporcionalan način ostvarivanja prava zaposlenih.

(3) Ukoliko nakon isteka roka od 15 dana od dana kada je sporno pitanje upućeno poslodavcu ne dođe do rješavanja spornog pitanja, štrajkački odbor dostavlja poslodavcu obavijest o početku štrajka i Odluku o stupanju u štrajk, najkasnije 48 sati unaprijed.

Članak 14.

(Odluka o stupanju u štrajk)

(1) Odluka o stupanju u štrajk sadrži:

- a) naziv organizatora štrajka;
- b) dokaz o registraciji organizatora štrajka;
- c) sporna pitanja zbog kojih se organizira štrajk i razlozi stupanja u štrajk, s obrazloženjem;
- d) zahtjeve sudionika u štrajku;
- e) vrijeme početka štrajka;
- f) mjesto održavanja štrajka;
- g) imena i prezimena članova štrajkačkog odbora.

(2) Odluku iz stavka (1) ovog članka potpisuju članovi štrajkačkog odbora.

Članak 15.

(Minimum procesa rada)

(1) Minimum procesa rada utvrđuje se aktom koji donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u formi odluke, na temelju prethodno dostavljenog prijedloga poslodavca na koji je pribavljena

suglasnost sindikata, radi zaštite javnog interesa, općeg interesa građana, opće sigurnosti, sigurnosti osoba i imovine, vodeći posebno računa da se moraju osigurati nesmetani uvjeti života, rada i kretanja osoba, roba i usluga.

(2) Zaposleni ne mogu započeti štrajk prije utvrđivanja minimuma procesa rada.

(3) Poslodavac može izvršiti raspoređivanje zaposlenih na odgovarajuća radna mjesta kako bi se osigurao minimum procesa rada za vrijeme trajanja štrajka, ukoliko do početka štrajka ne dođe do rješavanja spora mirnim putem.

(4) Poslodavac ne može odrediti članove štrajkačkog odbora da rade u smislu stavka (1) ovog članka, bez suglasnosti štrajkačkog odbora.

(5) Za vrijeme trajanja štrajka poslodavac i organizator štrajka dužni su da surađuju radi osiguranja minimuma procesa rada.

Članak 16.

(Odgovornost organizatora štrajka za sigurnost)

(1) Zaposleni koji stupaju u štrajk, odlukom štrajkačkog odbora osnivaju posebno tijelo iz reda zaposlenih koje je dužno za vrijeme trajanja štrajka pružiti sigurnost na mjestima održavanja štrajka i to: pred ulazom i u krugu poslovnih prostorija poslodavca.

(2) Odluka o formiranju posebnog tijela iz stavka (1) ovog članka dostavlja se sudionicima u štrajku i poslodavcu u roku u kome se dostavlja pisana odluka o stupanju u štrajk, kao njen sastavni dio ili kao poseban akt tijekom trajanja štrajka.

(3) Odluka iz stavka (2) ovog članka mora biti obrazložena i sadržavati broj i imena zaposlenih – članova posebnog tijela za sigurnost.

(4) Posebno tijelo iz stavka (1) ovog članka ne može:

- a) primjenjivati fizičku prinudu;
- b) postavljati fizičke prepreke ili blokade prilaza poslu zaposlenima koji žele da rade;
- c) prijetiti ili vrijeđati zaposlene i poslodavca i
- č) spriječavati poslodavca u obavljanju djelatnosti.

Članak 17.

(Prestanak štrajka)

(1) Štrajk prestaje odustajanjem od štrajka od strane organizatora štrajka, neposrednim sporazumom strana u sporu, odlukom vijeća za mirno rješavanje spora iz članka 10. ovog zakona ili odlukom suda.

(2) Za svaki novi štrajk, organizatori štrajka su dužni da donesu novu odluku o štrajku.

POGLAVLJE V - PRAVA I OBVEZE ZAPOSLENIH I POSLODAVCA

Članak 18.

(Zaštita prava zaposlenih)

(1) Organiziranje štrajka, odnosno sudjelovanje u štrajku koji je organiziran u skladu s odredbama ovog zakona, ne predstavljaju povredu obveza iz radnog odnosa, niti mogu biti temelj za utvrđivanje disciplinske ili materijalne odgovornosti.

- (2) Za vrijeme štrajka, zaposleni ostvaruju prava na temelju rada, osim prava na plaću i naknade na temelju prisustva na poslu, u skladu s propisima koji uređuju navedeno područje.
- (3) Zaposleni koji za vrijeme štrajka radi, kao i zaposleni koji rade kako bi se ispunili zahtjevi minimuma procesa rada ostvaruju sva prava na temelju rada, prema važećim propisima.
- (4) Organizatori štrajka, odnosno sudionici u štrajku koji nije organiziran u skladu s ovim zakonom, ne uživaju zaštitu iz ovog članka.

Članak 19.

(Obveze organizatora štrajka i sudionika u štrajku)

- (1) Organizator štrajka i zaposleni koji sudjeluju u štrajku dužni su da štrajk organiziraju i vode na način kojim se ne ugrožava sigurnost osoba, imovine i zdravlje ljudi, onemogućava nanošenje štete, kako bi se po okončanju štrajka omogućio nesmetan nastavak rada.
- (2) Organizator štrajka i zaposleni koji sudjeluju u štrajku ne mogu sprječavati poslodavca da koristi sredstva kojima obavlja zakonom propisane djelatnosti.
- (3) Organizator štrajka i uposleni koji sudjeluju u štrajku ne mogu da sprječavaju zaposlene koji ne sudjeluju u štrajku da rade.

Članak 20.

(Odgovornost zaposlenih)

- (1) Zaposleni je odgovoran za težu povredu službene ili radne dužnosti:
- a) ako organizira ili sudjeluje u štrajku kojim se ugrožava sigurnost ljudi i imovine ili zdravlje ljudi, nanosi šteta i onemogućava nastavak rada po okončanju štrajka (članak 19. stavak (1));
 - b) ako sprječava poslodavca da koristi i raspolaže sredstvima kojima obavlja djelatnost (članak 19. stavak (2));
 - c) ako sprječava zaposlene koji ne sudjeluju u štrajku da rade (članak 19. stavak (3));
 - d) ako odbije da radi u smislu članka 15. ovog zakona;
 - e) ako sprječava zaposlenog da sudjeluje u štrajku na način da ga zastraši prijetnjom, mobingom, ponižava ili na drugi neprimjeren način onemogućava da štrajkuje.
- (2) Zaposleni iz stavka (1) ovog članka mogu se suspendirati do okončanja disciplinskog postupka u skladu s odredbama članka 63. stavak (1) „Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine“ („Službeni glasnik BiH“, br. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10 i 32/13).

Članak 21.

(Obveze poslodavca)

- (1) Tijekom štrajka organiziranog pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom poslodavac ne može da zaposli osobe koje bi zamijenile sudionike u štrajku, osim ako je ugroženo izvršavanje međunarodnih obveza i osiguranje minimuma procesa rada.
- (2) Poslodavcu nije dozvoljeno sprječavanje zaposlenih da organiziraju i sudjeluju u štrajku organiziranom u skladu s ovim zakonom, kao i da upotrebljavaju mjere prinude radi okončanja štrajka, te da na temelju nesudjelovanja u štrajku predvidi povoljniju zaradu ili druge povoljnije uvjete rada za zaposlene koji ne sudjeluju u štrajku.

POGLAVLJE VI - NADZOR NAD PRIMJENOM ZAKONA

Članak 22. (Inspekcijski nadzor)

Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

Članak 23. (Sudska zaštita)

- (1) Zaposleni i poslodavac mogu da podnesu tužbu za utvrđivanje zakonitosti štrajka pred Sudom Bosne i Hercegovine, ako smatra da štrajk nije organiziran u skladu s ovim zakonom.
- (2) Postupak pokrenut po tužbi iz stavka (1) ovog članka smatra se hitnim postupkom.

POGLAVLJE VII - KAZNE NE ODREDBE

Članak 24. (Kazne za poslodavca)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se odgovorna osoba kod poslodavca ukoliko ne postupa u skladu s odredbama ovoga zakona, podzakonskim aktom ili onemogućiti upravnom inspektoru vršenje nadzora, u skladu s propisima kojima se regulira prekršajna odgovornost.

Članak 25. (Kazne za organizatora štrajka)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se organizator štrajka koji organizira štrajk suprotno odredbama ovog zakona, podzakonskim aktom ili onemogućiti upravnom inspektoru vršenje nadzora.

POGLAVLJE VIII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26. (Akt o minimumu procesa rada)

Akt kojim se određuje minimum procesa rada iz članka 15. ovog zakona donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u formi odluke, na temelju prethodno dostavljenog prijedloga poslodavca, na koji je pribavljena suglasnost sindikata, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 27.
(Prestanak važenja propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o štrajku („Službeni list SFRJ“, broj 23/91) i („Službeni list R BiH“, broj 2/92).

Članak 28.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH, broj ____/15
____ 2015. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

OBRAZLOŽENJE

1. USTAVNI TEMELJ

Ustavni temelj za donošenje ovog zakona sadržan je u članku IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ovlaštena za donošenje zakona.

Ustavom BiH, člankom 2. stavkom 3) alineja i) utvrđeno je da će sve osobe na teritoriju BiH uživati ljudska prava i temeljne slobode, između ostalog i slobodu mirnog okupljanja i slobodu udruživanja.

2. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Pravo na štrajk je jedno od osnovnih sindikalnih prava koje spada u ekonomska i socijalna prava iz kojih razloga se ukazala potreba za izradom Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, koji će odgovoriti trenutnim potrebama sveukupnog ekonomskog stanja kao i potrebama radnika izazvanih novim ekonomskim i tržišnim uvjetima.

Pravo na štrajk ostvaruje se u okviru sindikalne slobode i predstavlja organizirani i unaprijed najavljeni prekid rada zaposlenih radi ostvarivanja i zaštite njihovih ekonomskih i socijalnih interesa i prava iz radnog odnosa na temelju rada, iz kojeg razloga je bilo neophodno detaljno i sveobuhvatno pristupiti uređenju načina ostvarivanja ovog prava.

Cilj Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine je da štrajk bude krajnji oblik rješavanja nastalih radnih sporova i to onda kad se nastali spor nije mogao riješiti mirnim putem u skladu s ovim zakonom.

Pravo na štrajk promatra se u okviru propisa koji uređuju sindikalnu slobodu, kao što je Univerzalna deklaracija o pravima čovjeka iz 1948. godine čijim odredbama je svima zajamčeno pravo da sudjeluju u osnivanju sindikata ili da se pridružuje sindikatu u cilju osiguranja svojih interesa.

I drugim izvorima međunarodnog prava u ovom području, kao što su: Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine i Međunarodnim pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine također se utvrđuje pravo na udruživanje i pravo na štrajk.

Posebno treba istaknuti značaj Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda u reguliranju ovog područja, a koja čini dio *acquis-a*. U skladu s člankom II stavak 2. Ustava Bosne i Hercegovine utvrđeno je da se prava i slobode predviđene u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda izravno primjenjuju u Bosni i Hercegovini. Naime, člankom 11. Konvencije propisano je pravo na slobodu mirnog okupljanja i udruživanja s drugima, uključujući i pravo osnivanja sindikata i pridruživanja zbog zaštite svojih interesa.

Također, izmjenjena Europska socijalna povelja Vijeća Europe utvrđuje pravo na kolektivno pregovaranje uključujući i pravo na štrajk. Pravo na štrajk mora osigurati svaka država ugovornica i ono može da se ograniči samo u skladu sa zakonom radi zaštite prava i sloboda, zaštite općeg interesa, državne sigurnosti, javnog zdravlja i morala.

Bosna i Hercegovina, kao članica Međunarodne organizacije rada dužna je primjeniti ratificirane Konvencije i harmonizirati zakonodavstvo u ovom području i to relevantne konvencije koje se odnose na reguliranje prava na štrajk: Konvencija o pravu na udruživanje - C11, Konvencija o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje - C87, Konvencija o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje - C98. Istovremeno napominjemo da je u tijeku postupak ratifikacije Konvencija Međunarodne organizacije rada i to: Konvencije o radnim odnosima (javne službe), br 151 i Konvencija o kolektivnom pregovaranju br. 154.

Razlozi za donošenje Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine također se temelje na pravu na udruživanje u sindikate i pravo na štrajk. Ovim pravima je Međunarodna organizacija rada - ILO odbor posvetio posebnu pažnju, kao jednom od temeljnih prava radnika. Konvencijom br. 87 o slobodi udruživanja i zaštite prava na organizaciju iz 1948. godine zabranio je državama članicama odstupanje od obveza iz ove Konvencije. Isto tako, u Pregledu odluka i principa Odbora o slobodi udruživanja ILO je ponudio i svoje tumačenje prava na štrajk, kao jednog od osnovnih sredstava putem kojeg zaposleni i njihove organizacije mogu promovirati i braniti svoje ekonomske i socijalne interese.

Imajući u vidu značaj materije koja je predmetom propisivanja ovog zakona, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je formiralo Tim Vijeća ministara za vođenje pregovora s predstavnicima Samostalnog sindikata državnih i policijskih službenika i zaposlenika u institucijama Bosne i Hercegovine. Nakon okončanja postupka pregovaranja Tim je sačinio i Vijeću ministara Bosne i Hercegovine dostavio Informaciju o obavljenim pregovorima s prijedlogom aktivnosti.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 26. sjednici, održanoj 12.11.2012. godine, zadužilo Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine da sačini i predloži Odluku o formiranju Interresorne radne skupine za izradu Nacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i Nacrta kolektivnog ugovora zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine.

Na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 35. sjednici održanoj 17.01.2013. godine donijelo Odluku o formiranju Interresorne radne skupine za izradu Nacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i nacrta Kolektivnog ugovora zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 10/13).

Sukladno naprijed navedenoj Odluci, Interresornu radnu skupinu čine predstavnici Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, Ministarstva financija i trezora Bosne i Hercegovine, Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, Agencije za državnu službu Bosne i Hercegovine, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, kao i predstavnici Samostalnog sindikata državnih i policijskih službenika i zaposlenika u institucijama Bosne i Hercegovine, sudskoj vlasti i javnim ustanovama Bosne i Hercegovine.

Interresorna Radna skupina je u više navrata održavala sastanke nakon čega je utvrđen tekst Prednacrta zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, koji je u skladu s odredbama članka 6. Pravila za konzultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, br. 81/06) upućen u proces javnih konzultacija.

3. PRINCIPI NA KOJIMA SE TEMELJI ZAKON

Temeljno načelo na kojem se temelji ovaj Zakon sadržano je u međunarodnim dokumentima navedenim u točki 2. Obrazloženja čime se obezbijeduje kvalitetno, neposredno zastupanje interesa uposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine kroz odredbe ovog Zakona.

Načelo djelotvornog zastupanja interesa sindikalnog članstva je od neprocjenjivog značaja za budući razvoj društva i socijalnih partnera, koje je potrebno propisati na nivou institucija Bosne i Hercegovine, kako kroz odredbe ovog Zakona tako i kroz odredbe drugih propisa.

Temeljno načelo Zakona o štrajku su promoviranje i obrana ekonomskih i socijalnih interesa uposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine i unaprijeđenje međusobnih prava i obveza uposlenih i poslodavca.

4. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

Odredbama Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine uređuje se pravo na štrajk zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, uvjeti i način organiziranja štrajka,

osiguranje minimuma procesa rada, zaštita prava zaposlenih, prava i obveze institucija Bosne i Hercegovine i zaposlenih povodom provođenja štrajka u institucijama Bosne i Hercegovine.

Člankom 1. Zakona propisan je predmet i cilj Zakona koji sažeto odražava sadržaj propisa i koji važi za cijeli tekst Zakona.

Člankom 2. propisane su definicija štrajka, štrajka upozorenja i štrajka solidarnosti.

Člankom 3. propisano je značenje pojedinih izraza koji se koriste u Zakonu, kao što su: institucije Bosne i Hercegovine, poslodavac, zaposleni, štrajkački odbor i organizator štrajka.

Člancima 4. - 8. propisana su načela koja se moraju poštivati prilikom primjene odredaba Zakona, i to: dobrovoljnost, izuzetak od prava na štrajk, zabrana sprječavanja rada zaposlenih koji ne sudjeluju u štrajku, zaštita zaposlenog zbog sudjelovanja u štrajku i nenanošenje štete imovini poslodavca.

Člancima 9. i 10. propisano je rješavanje spora i mirno rješavanje spora.

Člancima 11. - 17. propisano je organiziranje štrajka, mjesto organiziranja štrajka, štrajk upozorenja i štrajk solidarnosti, najava štrajka, odluka o stupanju u štrajk, minimum procesa rada, osnivanje štrajkačke straže i prestanak štrajka.

Člancima 18. - 21. propisana su prava i obveze zaposlenih i poslodavaca, zaštita prava zaposlenih za vrijeme štrajka, obveze organizatora štrajka i sudionika u štrajku, odgovornost zaposlenih, kao i obveze poslodavca tijekom trajanja štrajka.

Člancima 22. i 23. propisan je nadzor nad primjenom odredaba Zakona, odnosno inspekcijski nadzor i sudska zaštita.

Člancima 24. i 25. propisane su kaznene odredbe za poslodavca i za organizatore štrajka u slučaju nepoštivanja odredaba Zakona.

Člancima od 26. do 28. propisane su prijelazne i završne odredbe, odnosno propisan je rok u kojem Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog poslodavca mora donijeti akt kojim se određuje minimum procesa rada i prestanak važenja Zakona o štrajku SFRJ („Službeni list SFRJ“, broj 23/91) u institucijama Bosne i Hercegovine, kao i stupanje na snagu ovog Zakona.

5. USKLADENOST ZAKONA S EUROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Interresorna radna skupina je pri izradi teksta Nacrta zakona vodila računa o odredbama Europske konvencije o ljudskim pravima i praksom Europskog suda za zaštitu ljudskih prava, odredbama konvencija Međunarodne organizacije rada, kao i odredbama Europske socijalne povelje, koje je Bosna i Hercegovina ratificirala, čime se obvezala na primjenu istih.

6. PROVEDBENI MEHANIZMI I NAČIN OSIGURANJA POŠTIVANJA ZAKONA

Provođenje ovog Zakona, kojim se na opći način uređuje štrajk zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine, osigurava se u okviru institucija Bosne i Hercegovine.

7. FINACIJSKA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenje Zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine ne zahtijeva posebna sredstva iz Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine.

8. OPIS KONZULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE ZAKONA

U skladu s odredbama članka 6. Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa ("Službeni glasnik BiH", br. 81/06) Prednacrt zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine je u smislu konsultacija, a nakon utvrđivanja teksta Prednacrt zakona, postavljen na internet stranici Ministarstva pravde BiH, radi dostave komentara zainteresiranih strana u roku od 21 dan od dana stavljanja Prednacrt zakona na internet stranicu.

Javne konsultacije u vezi s Prednacrtom zakona obavljene su u razdoblju od 03.12.2013. godine do 24.12.2013. godine.

U razdoblju trajanja javnih konsultacija dostavljeni su komentari kako slijedi: Međunarodna organizacija rada sa sjedištem u Sarajevu i pravni ekspert pri Europskoj komisiji angažiran na projektu "Izgradnja kapaciteta institucija vlasti za uključivanje u dijalog s civilnim društvom pri utvrđivanju politika u BiH" prof. dr. Dragan Golubović.

9. PRIBAVLJANJE MIŠLJENJA

Prije dostavljanja Prijedloga zakona o štrajku zaposlenih u institucijama Bosne i Hercegovine Vijeću ministara BiH, radi utvrđivanja Prijedloga zakona, Ministarstvo pravde BiH je pribavilo i mišljenje nadležnih institucija, i to: Ureda za zakonodavstvo, broj: 01-02-1-337/14 od 14.05.2014. godine, Ministarstva financija i trezora BiH, broj: 08-02-2-4111-2/14 od 12.06.2014. godine i broj: 06-02-6-6133-2/14 od 31.07.2014. godine, Direkcije za europske integracije, broj: 03/A-06-2-NH-707-2/14 od 22.05.2014. godine, Ministarstva civilnih poslova BiH, broj: 04-02-1-1069-AKP/14 od 23.05.2014. godine i broj: 04-02-1-1069-1-EK/14 od 25.08.2014. godine, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, broj: 07-02-1519-1/14 od 15.05.2014. godine, Ministarstva komunikacija i prometa BiH, broj: 01-04-07-3-2311-3/14 od 29.04.2015. godine, Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH broj: 07-1-07-1676/14 od 01.08.2014. godine, Ministarstva sigurnosti BiH broj: 04-02-1-5187-1/14 od 04.08.2014. godine, Ministarstva obrane BiH broj: 13-02-1-3257-1/14 od 08.09.2014. godine i Ministarstva vanjskih poslova BiH broj: 09-0228719/14 od 08.09.2014. godine.